

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **K., s. r. o.**, IČO: X., o **schválení konečnej správy**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5K 162/2002, na odvolanie konkurzného veriteľa F.P., F., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. októbra 2011, č. k. 5K 162/2002-580, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 17. októbra 2011, č. k. 5K 162/2002-580 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu z 26. júna 2009 o speňažení majetku úpadcu a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty s týmito zmenami: príjmy z konkurznej podstaty schválil v sume 485 696,30 Eur. Z toho suma získaná speňažením konkurznej podstaty predstavuje sumu 162 796,62 Eur, inak získané príjmy predstavujú sumu 322 810,13 Eur a peniaze, ktoré sa nachádzali ku dňu vyhlásenia konkurzu na účte úpadcu, predstavujú sumu 89,55 Eur. Ďalej schválil odmenu správcu konkurznej podstaty v sume 24 754,36 Eur, náklady na správu konkurznej podstaty v sume 29 444,06 Eur, pohľadávky proti podstate v sume 289 053,01 Eur, súdny poplatok v sume 1 953,56 Eur. Suma určená na rozdelenie oddeleným veriteľom predstavuje 140 490,31 Eur. Posledným výrokom určil, že pohľadávky prihlásené proti podstate, uplatnené Daňovým úradom v P. v sume 11 127,69 Eur, v sume 120,36 Eur, v sume 499,33 Eur, v sume 662,68 Eur a v sume 652,49 Eur, v súčasnosti postúpené na veriteľa S., a. s., sa považujú za zistené.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu 29. septembra 2009 konečnú správu o speňažení majetku úpadcu a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Proti konečnej správe podal námietky veriteľ S., a. s. Uviedol, že výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty, uvedenú v konečnej správe, považuje za nesprávny. Ďalej namietal neprimeranú výšku nákladov, ktoré vynaložil správca pri vykonávaní svojej funkcie a navrhol preveriť ich opodstatnenosť, a to najmä výšku platieb ohľadom elektrickej energie, tepla, vodného, stočného, nájmu a hotových výdavkov týkajúcich sa cestovného. Ďalej namietal aj to, že správca nezahrnul do konečnej správy pohľadávky proti podstate, ktoré boli uplatnené u správcu a s ktorými sa správca vôbec nevysporiadal. Proti konečnej správe podal námietky aj veriteľ F.P.. Uviedol, že nesúhlasí s konečnou správou ani s odmenou správcu konkurznej podstaty, tak ako si ju vypočítal. Žiadal, aby súd priznal správcovi odmenu vo výške minimálnej mzdy.

Z obsahu spisu súd zistil, že správca konkurznej podstaty speňažil podstatu v súlade so schváleným plánom speňaženia. Takto získal príjmy v celkovej sume 485 696,30 Eur. Z toho príjmy získané speňažením konkurznej podstaty v sume 162 796,62 Eur, inak získané príjmy v sume 322 810,13 Eur a peniaze, ktoré sa nachádzali ku dňu vyhlásenia konkurzu na účte úpadcu v sume 89,55 Eur. Odmenu správcu konkurznej podstaty súd prepočítal v súlade s námietkami veriteľa S., a. s. Pôvodne vypočítanú odmenu znížil na 24 754,36 Eur, pričom základom pre výpočet odmeny bola suma 162 796,62 Eur. Súd nepriznal správcovi odmenu z úrokov vo výške 307,57 Eur, ani z iných príjmov. Náklady na správu konkurznej podstaty predstavujú sumu 29 444,06 Eur, tak ako sú uvedené v konečnej správe. Cestovné náklady po podaní námietok správca zdôvodnil a predložil súdu podrobným rozpisom a účelom ciest za obdobie rokov, v ktorých vykonával funkciu správcu, s priloženými pokladničnými bločkami o kúpe pohonných hmôt. Veriteľ S., a. s. považoval vyúčtované cestovné za neprimerané, avšak neuviedol, v čom konkrétne vidí ich neprimeranosť, preto súd náklady v súvislosti s cestovným v celom rozsahu schválil. Súd schválil pohľadávky proti podstate vo výške 289 053,01 Eur. Ide o vyplatené výdavky za odber elektrickej energie, teplo, vodné, stočné a nájom. Všetky faktúry sú správne a nachádzajú sa v spise, podobne aj zmluvy uzavreté správcom ohľadne účtovníctva a mandátnej zmluvy. Do pohľadávok proti podstate súd započítal aj odmenu opatrovníka v sume 331,93 Eur. Čo sa týka námietky veriteľa S., a. s. ohľadom pohľadávok proti podstate, ktoré správca nezaradil do konečnej správy, neuhradil ich a ani sa s týmito pohľadávkami nevysporiadal. Uvedené pohľadávky boli u správcu uplatnené v súlade s ust. § 31 ods. 5 ZKV. Súd určil, že tieto pohľadávky sa považujú

za zistené v súlade s výrokom tohto uznesenia. Čo sa týka námietok veriteľa F.P., súd uviedol, že nemôže akceptovať, aby správcovi konkurznej podstaty bola priznaná odmena za výkon funkcie správcu vo výške minimálnej mzdy tak, ako to navrhuje p. P.. Odmena správcu bola vypočítaná v súlade s ust. § 6 a § 7 Vyhlášky č. 493/1991 Z. z. v znení Vyhlášky č. 292/2005 Z. z. Z obsahu spisu je nepochybné, že pohľadávka veriteľa F.P. vo výške 51 062,54 Eur a vo výške 3 716,13 Eur na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4 Cbi 30/2003, je nesporná so zaradením do 1. triedy. Pohľadávka veriteľa F.P. vo výške 11 373,66 Eur na základe rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 28C 396/2005, bola správcom uznaná ako pohľadávka proti podstate, ako aj pohľadávka vo výške 33,19 Eur (trovy konania) na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4 Cbi 30/2003 je pohľadávkou proti podstate. Uviedol, že až v rámci rozvrhového uznesenia budú vysporiadané pohľadávky v súlade s ust. § 31 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“). Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že pohľadávky proti podstate uplatnené veriteľom F.P. a uznané správcom konkurznej podstaty môžu byť uspokojené len v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 písm. f) ZKV, a teda až po nárokoch oddelených veriteľov uvedených v § 31 ods. 1 písm. e) ZKV, ak bude na uspokojenie týchto pohľadávok dostatok finančných prostriedkov. Súd musí rešpektovať ust. § 31 ZKV a nie je možné uložiť správcovi, aby pristúpil k uspokojeniu pohľadávky veriteľa F.P., keďže vydaním takéhoto uznesenia by došlo k zvýhodneniu jedného veriteľa oproti veriteľom ostatným. Ďalej uviedol, že sa vysporiadal iba s námietkami veriteľa F.P., ktoré boli doručené v lehote 15 dní od vyvesenia konečnej správy v súlade s ust. § 29 ods. 3 ZKV. Ďalšie námietky po uplynutí tejto lehoty súd neakceptoval.

Proti napadnutému uzneseniu podal odvolanie veriteľ F.P., F.. Uviedol, že napadnuté uznesenie je protizákonné a že mu súd nepridelil právneho zástupcu na ochranu jeho práv a záujmov. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne neodôvodnil, prečo nenariadil výkon súdnych rozhodnutí, ktoré sú vykonateľné a platné. Nezaoberal sa rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, podľa ktorého sa porušuje medzinárodný dohovor a základná listina ľudských práv. Namietal, že súd prvého stupňa sa nezaoberal jeho ďalšími námietkami a neuviedol, aké chyby v konečnej správe odstránil. Odvolateľ opakovane uvádza, že sú porušované jeho práva tým, že nie sú uspokojené jeho prihlásené pohľadávky na základe už vyššie uvedených rozsudkov a taktiež napáda konanie pred súdom prvého stupňa ako protiústavné v snahe poškodiť jeho práva. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vydal rozhodnutie na výkon súdnych rozhodnutí, vedených pod sp. zn.

14C 230/1994, 28C 396/2005. V prílohe predložil: rozsudky 14C 236/1994, 28C 394/2005, Rozhodnutie ESPLP v Štrasburgu č. 65567/01 - prípad P. v. Slovensko, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV.ÚS 156/09-71, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Obo 26/2011, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5K 162/2002.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie konkurzného veriteľa F.P. podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie veriteľa F.P. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v zmysle citovaného ustanovenia vydal napadnuté uznesenie, ktorým schválil konečnú správu o speňažení majetku a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu.

Podľa ustanovenia § 29 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel (ďalej len „ZKV“) konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

V súlade s citovaným ustanovením súd prvého stupňa prejednal konečnú správu a vyúčtovanie na pojednávaní X. januára 2011, ktorého sa osobne zúčastnil F.P. - konkurzný veriteľ, ktorý podal námietky.

Súd prvého stupňa schválil konečnú správu uznesením z X. januára 2011, č. k. 5K 162/02-499 a na odvolanie F.P.. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, lebo dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné v tom, ako sa súd vysporiadal s námietkami veriteľa F.P.. Súd prvého stupňa v novom rozhodnutí podrobne a vecne správne zdôvodnil, prečo námietkam tohto veriteľa nevyhovelo a prečo z jeho námietok nevyplýnuli žiadne rozpory, resp. nedostatky konečnej správy.

Zákon nepredpisuje žiadne obsahové náležitosti pre konečnú správu. Konečná správa by však mala obsahovať tri podstatné údaje, a to výšku určenú na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výšku odmeny a výdavkov správcu, aby bol daný podklad pre rozvrhové uznesenie. Tieto údaje napadnuté uznesenie, ktorým bola schválená konečná správa, obsahuje. A obsahuje aj zdôvodnenie súdu vo vzťahu k námietkam, ktoré podali konkurzní veritelia S., a. s. a F.P..

Odvolací súd predovšetkým poukazuje na záver súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje, že správcovi konkurznej podstaty bola priznaná odmena za výkon funkcie

podľa § 6 a § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní. Odmenu správcovi vo výške minimálnej mzdy, tak ako to navrhuje F.P. v námietkach, zákon o konkurze neupravuje. Ďalej je potrebné uviesť, že by bolo v rozpore so zákonom, ak by súd viazal odmenu správcu na vyplatenie pohľadávky veriteľovi F.P.. Taktiež je potrebné súhlasiť so súdom prvého stupňa, že pohľadávky odvolateľa budú vysporiadané v súlade s ustanovením § 32 ods. 2 ZKV tak, ako bude rozhodnuté právoplatným rozvrhovým uznesením. Odvolací súd v tomto odvolacom konaní nemôže rozhodnúť o výkone súdnych rozhodnutí, ako to požaduje F.P. v odvolaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. januára 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová